

PRIMLJENO:	14. 11	20 19	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ I V. R.	00-71/19-12.		
SKRAĆENICA:	857 XXVI		
PRILOG:			

СКУПШТИНА ЦРНЕ ГОРЕ

- господину Ивану Брајовићу, председнику -

На основу члана 108 Устава Црне Горе, поглавља X Пословника о Скупштине Црне Горе, однос Скупштине и Владе, а тачка 3 “ Поступак разматрања Интерпелације о раду Владе (чланови 198, 199, 200, 201, 202 и 203) подносимо ИНТЕРПЕЛАЦИЈУ о претресању политике Владе у области политичког система и правосуђа, а везано за неуставно предлагање продужетка мандата Судском савјету, као и због других одлука које су проузроковале катастрофално стање у кључним судским и тужилачким институцијама у држави и довели до њиховог урушавања.

Захтијевамо од Вас да ИНТЕРПЕЛАЦИЈУ ставите на дневни ред Скупштине Црне Горе, сагласно члану 200 Пословника Скупштине Црне Горе.

Текст Интерпелације достављамо Вам у прилогу.

Подгорица, 06.11.2019. године

Шеф клуба посланика Демократског фронта

Милутин Ђукановић

ИНТЕРПЕЛЕАЦИЈА о претресању политике Владе у области политичког система и правосуђа, а везано за неуставно предлагање продужетка мандата Судском савјету, као и због других одлука које су проузроковале катастрофално стање у кључним судским и тужилачким институцијама у држави и довели до њиховог урушавања

У складу са једним од основних начела подјеле власти у Црној Гори, Влада Црне Горе врши извршну власт. Свака од грана власти има своје органе који би требало да власт врше независно од других органа власти. Управо овако дефинисана подјела власти на законодавну, извршну и судску, значи да се ниједна грана власти не може мијешати у рад других грана власти у мјери у којој би то прерасло у доминацију једне власти над другом. Примјењујући ово демократско начело јасно је да „ онај који издаје закон не треба у исто вријеме да суди и управља – и обрнуто.“

Полазећи од члана 127 Устава Црне Горе (Службени лист ЦГ бр. 1/207) Судски савјет има предсједника и девет чланова.

Чланови судског савјета су

- **предсједник Врховног суда;**

- четири судије које бира и разрјешава Конференција судија водећи рачуна о равномјерној заступљености судова и судија ;
- четири угледна правника које бира и разрјешава Скупштина на предлог надлежног радног тијела Скупштине по расписаном позиву ;
- министар надлежан за рад правосуђа ;

Предсједника Судског савјета бира Судски савјет из редова својих чланова, који нијесу носиоци судијске функције, двотрећинском већином чланова Судског савјета.

За предсједника Судског савјета не може бити биран министар надлежан за послове правосуђа.

Предсједник Судског савјета има одлучујући глас у случају једнаког броја гласова.

Састав Судског савјета проглашава предсједник Црне Горе.

Мандат Судског савјета је четири године.

Амандманом VIII замијењен је члан 127 Устава Црне Горе.

Надлежност Судског савјета утврђена је чланом 128 Устава Црне Горе, тако да Судски савјет :

- бира и разрјешава предсједника Врховног суда;
- бира и разрјешава предсједника Судског савјета;
- доставља Скупштини годишњи извјештај о раду Судског савјета и укупном стању у судству;

- бира и разрјешава судију, предсједника суда и судију-поротника;
- разматра извјештај о раду суда, представке и притужбе на рад суда и заузима ставове о њима;
- утврђује престанак судијске функције;
- утврђује број судија и судија поротника;
- предлаже Влади износ средстава за рад судова;
- врши и друге послове утврђене законом;

Супротно наведеним надлежностима, злоупотребљавајући функцију потпредсједника Владе за политички систем и правосуђе, министра правде, члана Судског савјета и члана Венецијанске комисије, Зоран Пажин је противуставно и противзаконито иницирао измјене Закона о судском савјету како би продужио његов мандат до избора нових чланова, користећи синтагму „ послужићемо се сви заједно принципом нужда закон мијења. „

Гласајући измјене Закона о судском савјету које је предложио потпредсједник Владе Зоран Пажин парламентарна већина је потврдила класичну доминацију законодавне и извршне власти над судском.

Из овако изгласаног Закона већ су проистекле несагледиве посљедице по независност правосудних институција.

Прво је настављена злоупотреба Вишег суда, за чијег је предсједника Судски савјет поново изабрао Бориса Савића, који је потврдио оптужницу против лидера Демократског фронта, а која је по ријечима ГСДТ – а изговореним у Скупштини Црне Горе дана 17.06.2019. приликом разматрања Извјештаја о раду тужилаштва, била заснована на хипотетитичким конструкцијама.

Затим је Виши суд, заједно са Апелационим судом и СДТ – ом учествоао у организовању бјекства Саше Синђелића, свједока сарадника у судском поступку познатом као „ државни удар“ , а за којим је расписана црвена Интерполова потјерница због убиства Мирка Фотеса, на шта је осуђен на затворску казну од двадесет једне године затвора. У међувремену, Виши и Апелацион суд су, док Саша Синђелић није био „доступан“ црногорским правосудним органима, донијели решење о његовом неизручењу Републици Хрватској, и тако омогућили свједоку сараднику да се поново врати у Црну Гору без бојазни од изручења.

Фалсификујући оптужницу за покушај тероризма на дан парламентарних избора, Зоран Пажин је заједно са ГСДТ – ом Миливојем Катнићем, обмануо правосудне кипарске власти, тако што је у урегенцији од 23.05. 2019. доставио Наредбу о проширењу истраге у којој пише да је израалески држављанин Јорам Фриг, заједно са америчким држављанином, бившим агентом ЦИА Џозефом Асадом, те руским држављанима Едуардом Широковим, Владимиром Поповим, и посланицима Скупштине Црне Горе, Андријом Мандићем и Миланом Кнежевићем, у фебруару 2016. формирао организовану криминалну групу чији је циљ био рушење уставног поретка и убиство тадашњег премијера Мила Ђукановића.

Имајући у виду неспорну чињеницу да се у оптужници за покушај тероризма ниједном не спомињу лица Џозеф Асад и Јорам Фриг, а да посланици Андрија Мандић и Милан Кнежевић, нијесу оптужени да су формирали организовану криминалну групу, што недвосмислено стоји чак и у првостепеној пресуди, јасно је да се ради о бруталној злоупотреби службеног положаја министра правде Зорана Пажина, који је фалсификујући оптужницу и дерогирајући институт сарадње с Интерполом, своју функцију искористио и још увијек користи у прогону политичких неистомишљеника.

Опште је познато да је потпредсједник Владе и министар правде годинама обмањивао како надлежне институције тако и црногорску јавност, тврдећи да је министарство правде све урадило да би дошло до изручења Светозара Маровића (21.09.2018.). Ипак, тек након притиска јавности, 25.04.2019. први пут је упућена молба Министарству правде Србије за изручење Светозара Маровића.

Злоупотребљавајући службени положај, а супротно захјтевима међународне заједнице и заједничким препорукама два скупштинска Одбора за антикорупцију и политички систем и правосуђе, умјесто увођења кривичног дјела незаконитог богаћења јавних функционера, предложио Закон о одузимању имовинске користи стечене криминалом. Управо је незаконито богаћење, односно знатно увећање имовине јавног функционера које није у стању разумно објаснити, дефинисано чланом 20 Конвенције УН – а против корупције, уз обавезу државе да то имплементира у своје законодавство, а што је Зоран Пажин одбио. На овај начин је омогућио заштиту од кривичног гоњења значајном броју јавних функционера из власти који су се на законито обогатили. Након тога је 11.04.2019. предложио Влади, а она усвојила измјене овог Закона које се налазе у скупштинској процедури од 24.04.2019. у којима се предлаже да тужилац неће моћи покренути финансијску истрагу ако

постоји основ сумње да је имовина имаоца у очигледној несразмјери са његовим законитим приходима. Кршећи поменути члан Конвенције УН – а, министар правде Зоран Пажин, осим већ доказаног утицаја на рад тужилаштва и судова, самовољно доноси и мијења законске одредбе како би зауставио сваки вид процесуирања појединаца из власти због незаконитог богаћења.

Такође, злоупотребљавајући свој положај министра правде и члана Судског савјета, Зоран Пажин је извршио пресудни утицај да се посланицима Небојши Медојевићу и Милану Кнежевићу, од стране Вишег суда, противуоставно и противзаконито одреди „стављање у затвор“ због наводног недавања свједочког исказа, и то без скидања имунитета. Апелациони суд је ову одлуку Вишег суда додатно „оснажио“ тумачењем да посланик има имунитет само док се налази у пленарној сали, и да му чином изласка из пленарне сале аутоматски престаје имунитет од кривичног гоњења. На овај начин је у потпуност погажен члан 86 Устава Црне Горе у којем јасно пише:

Посланик ужива имунитет.

Посланик не може бити позван на кривичну или другу одговорност или притворен за изражено мишљење или гласање у вршењу посланичке функције.

Против посланика се не може покренути кривични поступак, нити одредити притвор, без одобрења Скупштине, осим ако је затечен у вршењу кривичног дјела за које је прописана казна у трајању дужем од пет година затвора.

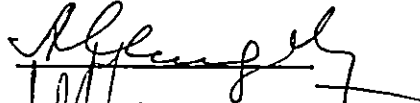
Имунитет као и посланик, уживају : председник Црне Горе, председник и чланови Владе, председник Врховног суда, председник и судије Уставног суда, врховни државни тужилац.

Врхунац незаконитости персонификоване у личности потпредсједника Владе и министра правде Зорана Пажина и његовог утицаја на судски савјет, јесте одлука од 12.06. 2019. да се досадашња предсједница Весна Меденица утврди као једини кандидат за предсједника Врховног суда, иако је ту функцију обављала у два мандата, и тиме изгубила могућност поновног кандидовања.

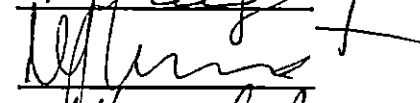
Управо због горе наведених противуставних и противзаконитих и кривично правних радњи подносимо **ИНТЕРПЕЛАЦИЈУ** о претресању политике Владе у области политичког система и правосуђа, а везано за неуставно предлагање продужетка мандата Судском савјету, као и због других одлука које су проузроковале катастрофално стање у кључним судским и тужилачким институцијама у држави и довели до њиховог урушавања

ПОДНОСИОЦИ ИНТЕРПЕЛАЦИЈЕ – ПОСЛАНИЦИ

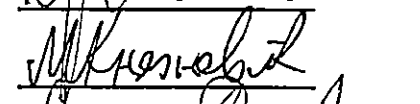
Андрија Мандић

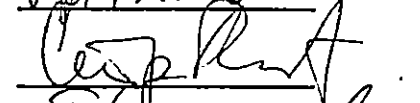
Небојша Медојевић

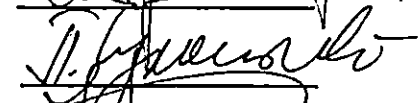
Милан Кнежевић

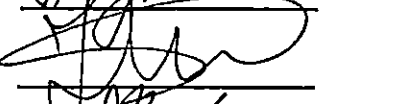
Страхиња Булајић

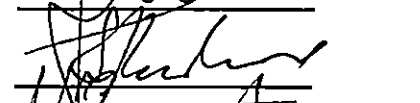
Предраг Булатовић

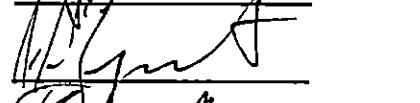
Бранко Радуловић

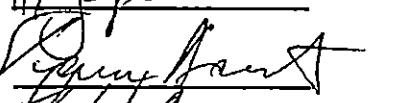
Славен Радуновић

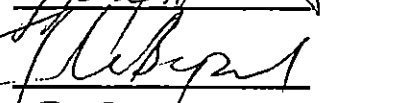
Милутин Ђукановић

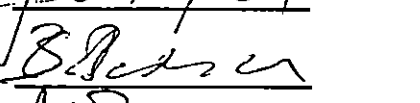
Будимир Алексић

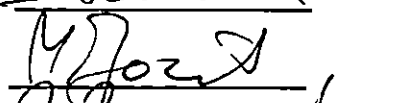
Јован Јоле Вучуровић

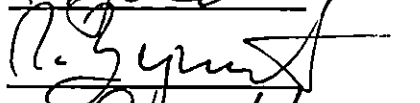
Бранка Бошњак

Марина Јочић

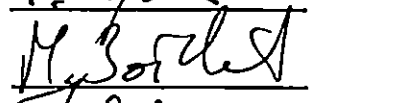
Љиљана Ђурашковић

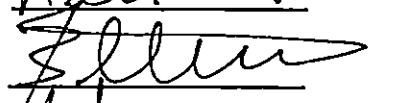
Вера Булатовић

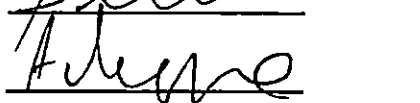
Милун Зоговић

Вељко Васиљевић

Александра Вујичић

Ранко Кривокапић

Драгиња Станковић Вуксановић D.V. Stanjko

Рашко Коњевић

Џавид Шабовић

D.Šabović

Миодраг Лекић

M. Lekic

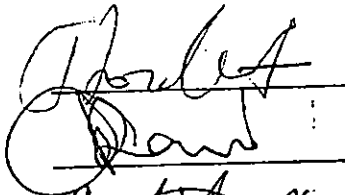
Срђан Милић

Данијела Павићевић

Данијела Павићевић

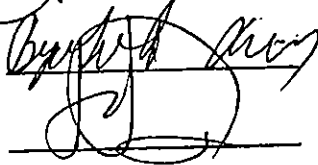
Неђељко Рудовић

Горан Даниловић

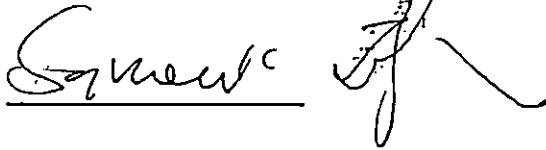
Горан Радоњић

Анка Вукићевић

Александар Дамјановић

Жељка Савковић

SRPSKI
INSTITUT
ZA
STATISTIKU
I
OPERATIVNE
STATISTIKE

1999